

CHƯƠNG 1996: GIỜM THẤT TINH VÀ GẬY LONG ĐẦU.

Vào năm 1990, khi làm lễ khai mở cuộc đất để xây dựng Bửu Tòa Linh Điện tại Việt Nam. Đức Ngài có cho thực hiện 1 số kiểm Thất Tinh để dùng trong lễ trấn. Xong cuộc lễ, Đức Ngài có hứa sẽ cho các vị dự buổi trấn pháp mỗi người một cây kiểm Thất Tinh.

Sau ngày Đức Ngài lia thể, thầy Từ Chánh Tín đã giữ toàn bộ kiểm Thất Tinh. Các thầy Từ Tri Nguyên, Từ Thiện Tâm Trụ,..... có xin lại theo lời hứa của Đức Ngài nhưng tất cả đều bị từ chối. Tôi thì không biết chuyện lời hứa của Đức Ngài với các vị. Tôi hỏi thầy Từ Tri Nguyên và các pháp hữu:

- Lúc xưa, khi làm lễ trấn, Đức Ngài có dùng các Bảo Pháp là kiểm Thất Tinh nay thì những Pháp Bảo đó đâu rồi?

Thầy Từ Tri Nguyên mới trình sự việc trên và ai cũng xác nhận sự việc trên là đúng, nên từ đó tôi mới hiểu tại sao tôi được lệnh lo về Thất Tinh Kiểm. Tôi gửi người đến gặp thầy Từ Chánh Tín (ô Minh – Rừng Hương) để bảo thầy giao ra các Bảo Pháp ấy theo lời di ngôn của Đức Ngài nhưng thầy Từ Chánh Tín nằng nặc không giao ra với cơ này, cơ nọ.

Tôi đã trình cầu lên Cộng Đồng và xin vô hiệu hóa các Bảo Pháp ấy. Cộng Đồng đã chấp nhận và chuyển vận một Bảo Pháp khác dùng để trấn và chủ lễ. Đó là Long Đầu Trượng. Tôi đã hành lễ tiếp nhận Bảo Pháp mới rồi ban ra cho các pháp hữu hiện diện trong ngày trấn cuộc đất tại Bửu Tòa Linh Điện để giải quyết lời hứa của Đức Ngài. Tuy nhiên, có một điểm trục trặc nhỏ là Long Đầu Trượng là ứng thân từ gậy Long Hoa của Đức Long Hoa Giáo Chủ nên sẽ được tiếp vận vào ngay ngày mùng Một Tết, tức là ngày Vía của Đức Di Lạc.

Trong ngày này, Long Đầu Trượng phải được ban ra đầy đủ. Kẹt một nỗi là một trong các vị có mặt vào năm 1990 nay không thể liên lạc được. Đó là thầy Từ Thiện Thành, thế danh Nguyễn Hoàng Thông. Thầy đã dọn nhà nơi khác mà không một ai còn biết thầy hiện giờ nơi đâu. Bản thân thầy cũng không dám gặp một ai vì sợ thầy Chánh Tín vì chính thầy Chánh Tín đã dẫn mặt vị này và đuổi vị này đi. Vị này lại nghĩ thầy Từ Chánh Tín có ảnh hưởng lớn với mọi người nên cũng sẽ theo chiều đó mà coi rẻ mình nên thầy âm thầm ra đi mà không còn liên lạc với ai nữa. Mặc dầu có nhiều lúc, thầy Từ Thiện Thành chỉ len lén đứng từ xa xa trước cửa ngôi của Đức Ngài lễ vào.

Tôi có hỏi mọi người về thầy Từ Thiện Thành nhưng vô phương, không một ai tìm ra. Điều này sẽ là một trở ngại vì chuyển vận phải đúng theo bộ vị, thiếu một người là không được. Sáng 29 Tết, Ngón chỏ tôi đi trên đường Võ Thị Sáu, tức Hiền Vương cũ, bất chợt tôi gặp thầy Từ Thiện Thành đang đi bộ dưới đường. Tôi gọi lớn:

- Anh Dũng! Anh Dũng! (Tên gọi ở nhà)

Tôi đã nhảy xuống xe ngay giữa đường mà chạy theo anh. Anh Dũng nhìn tôi, anh bật khóc. Anh cảm động vì tôi còn nhớ đến anh. Tôi an ủi anh là các pháp hữu ai cũng nhớ đến anh. Tôi cũng nhắc anh, ngày mùng Một lên Ngôi Đức Ngài để nhận Bảo Pháp. Đúng ngày mùng Một, anh đã đường hoàng chánh chánh, bước vào ngôi của Đức Ngài không còn mặc cảm thua thiệt, không còn mặc cảm nghèo, đói, bị coi rẻ. Mặc ai nói gì thì nói, anh vẫn bình thường phủ phục trước ngôi Tam Bảo để thọ nhận Bảo Pháp là phần thưởng xứng đáng dành cho anh. Anh rất cảm động, mặc dầu Đức Ngài đã lia thể nhưng Ngài vẫn nhớ đến lời hứa của Ngài mà phái tôi thực hiện công việc. Ông Trên đã chuyển anh vào đúng thời điểm bất ngờ và cần thiết nhất.